

EGY
MAI
KAIN
IGAZI
ARCA

1960

EGY MAI KAIN IGAZI ARCA

COLLECTION
EDMUND VASVARY
WASHINGTON, D. C.

Fábián Béla
igazi arca

COLLECTION
EDMUND VASVARY
WASHINGTON, D. C.

Kiadó: „Zik” — Tel-Aviv

1960

ELŐSZÓ...

Káin megölte Ábelt, tulajdon testvéröccsét. Szörnyű tett volt ez. De mikor megölte, nem igyekezett országot-világot telekürtölni saját jóhírével, feddhetetlen erkölcsével, nem kiállította ki magát a tisztesség és az emberség bajnokának.

Ma is élnek Káinok — ők is orvul gyilkolták meg testvéreiket, kést döftek azokba, akik reménykedtek, bíztak bennük. De a gyilkosság után nem bujdosztak el a világ szemei előtt. Sőt, nagyhangon szónokolni kezdtek erkölcsről és tisztességről, álarc alá rejtették szégyenbélyeget viselő arcukat, hogy tovább folytassák Káin-i műüket, s egy új fasizmus útját egyengessék.

Egy mai Káinról szólunk ebben az írásban. Fábián Bélának hívják és New Yorkban él. Testvérgyilkos pályafutása során temérdek tragédiának volt az okozója és most mégis újabb tragédiákat készít elő,

Nyomtatott Izraelben 1960

„Amal” nyomda, Tel-Aviv

vészes kalandokba sodorna sokakat. Igéje:
a gyűlölet.

Itt most megmutatjuk, ki is valójában
ez a Fábíán Béla, aki magát az igazság, az

Dr. Fábíán Béla

emberiség, a demokrácia fáradhatatlan
harcosaként reklámozza.

Bennünket nem a gyűlölet vezet, nem

egy embernek akarunk ártani. De a szeretet
és a féltés embertársaink iránt arra kötelez,
hogy védelmet nyújtsunk a jóhiszemű em-
bereknek a megtévesztés ellen.

Védeni kívánjuk ezáltal Izrael nevét is
új bemocskolástól és a világ különböző tájain
élő becsületes magyarok hírét.

A dokumentumok, melyeket idézünk,
főként a tőle legtöbbet szenvedett magyar
zsidók kiáltó tanuvallomásai. De nem kétel-
kedünk abban, hogy velük együtt felemelik
szavukat Fábíán Béla más nemzetiségű sze-
rencsétlen áldozatai is. Minden Ábel, aki
aggódással figyel: hol leselkedik új áldoza-
tokra ez a mindenre elszánt, modern Káin . . .

Fábián Béla igazi arca

Különös szertartás zajlott le az elmúlt év augusztusában az egyik New York-i katolikus templomban. Egy árulásban elagott, volt magyar-zsidó politikus, Fábián Béla térdelt le az oltár elé, hogy fényes papi segédlettel Spellman bíboros-érsek a fejére csorgassa a keresztvizet. Ez az áttérés újabb fejezetet nyitott meg Fábián árulásainak történetében, egyuttal azonban nem kis örömet is okozott volt zsidó hittestvéreinek. Joggal írta a „Hatikva”, a magyarajkú zsidóság lapja (Buenos-Aires) 1960. januári számában: „Az északamerikai rabbinárus egyszerűen sirva fakadt az örömtől, mikor Fábián bejelentette kilépési szándékát és örömkönyvek közt rebegte, hogy ez a lépés Fábián egyetlen jótéteménye a zsidósággal szemben... Igaz ugyan, hogy becsületes és igaz keresztény nem tűné meg sorai között a klasszikus árulót, mert okos ember tudja,

hogy aki saját népét sokszorosan elárulta, az a legközelebbi népét is el fogja árulni. Mert Fábián mindent elárult és mindent megtagadott, mit valaha is hirdetett. És minden eszmét, valamint annak ellenpólusát is

hatikva

A MAGYARAJKÚ ZSIDÓSÁG LAPJA

ESPERANZA ORGANO DE LOS ISRAELITAS DE HUNGARIA

Megjelenik havonta — Aparece mensualmente

Redacción y Administración:

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Calle COLOMBRES 74

T. E. 88-7427 — 89-5245

FRANQUEO PAGADO

Concesión No. 1170

PARIFA REDUCIDA

Concesión No. 2854

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 612166

Director — Főszerkesztő: GLÜCK ANDOR

XIV. évfolyam

470. szám

1060 JANUÁR — Buenos Aires — 5720 TÉVÉ

1960 JANUAR

Klasszikus áruló

egy lakáj készségével szolgált ki kétrét haljólva.”

De hát kicsoda is ez a Fábián Béla, aki azt hitte, hogy ennek az újabb árulásának a keresztvizével lemoshatja homlokáról a re-

negátok szégyenbélyegét, s kezéről a számlálhatatlanul reá tapadt vért és szennyet? Nos, birtokunkban vannak az összes adatok, amelyek a napnál világosabban bizonyítják, hogy ez a nagyhangu purifikátor, ez az állítólagos zászlóhordozója a demokraciának, valójában évtizedek óta a fasiszták titkos cinkosa és kiszolgálója, az SS levitézlett ügynöke, aki méltatlan arra, hogy becsületes emberek asztalukhoz ültessek, a kezét megszorítsák, vagy akár csak szóba is álljanak vele. De vessünk csak egy röpke pillantást ennek a glasszékesztyűs, simamodorú áru-lónak törtetéstől visszhangzó pályafutására, viselt dolgaira.

A karrierista ügyvéd a szélső-jobboldallal paktál.

Fábián Béla állítólagos demokrata közéleti tevékenységét még az első világháború előtt kezdte Budapesten a „Nemzeti Demokrata Pártban”. Ennek a pártnak a nagyte-kintélyű dr. Vázsonyi Vilmos volt az elnöke. Fábián, mint fiatal ügyvédjelölt, majd ügyvéd, mindent megtett, hogy Vázsonyi

bizalmába férközzön és ezáltal egyengesse karrierjének útját. Először Vázsonyit fonta körül hizelgéseivel, majd a „cél szentesíti az eszközt” elve alapján intím kapcsolatokat teremtett a befolyásos pártvezér feleségével, aki ezután odaadóan támogatta előrehaladását, s azt is elintézte, hogy Fábián a „Nemzeti Demokrata Párt” irodavezetője lehessen.

Ehhez a karrierista, csak saját érdekeit tekintő életfelfogásához mindenkor hű maradt. Kiméretlenül keresztülgázolt mindenkin, aki céljai elérésének útjában állt. A Vázsonyi család pártfogoltjaként igyekezett egyre magasabbra emelkedni. 1922-ben parlamenti képviselőnek is megválasztották a Horthy Miklós-féle szélsőjobboldali parlamentbe, ellenzéki programmal. Fábián ellenzéki sége és számtalan kortesbeszéde zsidó hittestvéreinek odaadó szolgálatáról azonban csak fűgefalevél volt. Ahogy növekedett hatalma és politikai befolyása, úgy igyekezett mind közelebbi kapcsolatokat teremteni az uralkodó szélsőjobboldali, majd az előtérbe kerülő nyílt fasiszta körökkel. Mindenki tudta róla, aki az akkori Magyarország

belső politikai viszonyait ismerte, hogy Fábián tanácsait és szolgálatait Horthy mindenható miniszterei titkon mindig igénybe vették.

Gátlástalan karrierizmusa miatt saját pártjában is gyűlölték. De ő ezzel mitsem törődött. Amikor legfőbb protektora, dr. Vázsonyi Vilmos meghalt, a temetésen ünnepeles ígéretet tett Vázsonyinénak, hogy segíteni fogja a családot. Szavát azonban egy percre sem tartotta meg. Nemcsak azzal nem törődött, hogy a Vázsonyi család igen nehéz körülmények közé jutott, hanem mindent megtett azért is, hogy az ifjabb Vázsonyit, a legaljasabb eszközökkel lehetetlenné tegye, kitérje a pártelnökségből. Amikor pedig ez a törekvése nem járt sikerrel, egyszerűen hátat fordított választói akaratának és új pártot alapított. Szavakban „harcolt” még ugyan a demokratikus jogokért, a háttérben azonban olyan notórius fasiszta figurákkal egyezkedett, mint Gömbös Gyula, Hiler-rajongó miniszterelnök. Sokan tudni vélik azt is, hogy Fábiánt már akkor szoros kapcsolatok fűzték a hirhedt csendőrség egyes vezetőihez.

A harmincas években Fábiánnak nagyjövendelmű ügyvédi irodája volt Budapesten. Mint ügyvéd mindenkor kész volt kliensei kijátszására, visszaélt és sokakat megszarolt a tudomására jutott ügyvédi titkokkal. Fényűző pompával berendezett budai lakásában valóságos udvartartása volt, mégis, ha egy megszorult hitsorsosa hozzá fordult, a legdurvább, a legszívtelenebb módon utasította el.

Amikor a második világháború során a hileristák megszállták Magyarországot, Fábián Béla is a náci Gestapó által kinevezett Zsidó Tanács egyik vezetője lett. Ebben a tisztségében szinte korlátlan hatalma volt élet és halál felett, s részese volt a magyar zsidóság kiszolgáltatásának. Akik arannyal és más értékekkel meg tudták vesztegetni, azoknak egy ideig védettséget biztosított. Aki ezt nem tehetette meg, azt rövid úton a Gestapó, vagy a magyar csendőrség kezére adta, beosztotta valamely frontra induló munkaszolgálatos századba. Ezeket a munkaszolgálatos századokat a köznyelv, mint „mozgó vesztőhelyeket” ismerte.

Fábián Bélát, annak ellenére, hogy

mindenkor a leghívebben kiszolgálta a szélsőjobboldali magyarországi rendszert, a hitleristák 1944-ben deportálták. Az Auschwitz-Birkenau-i lágerbe került, s itt mutatta meg igazán, hamisítatlanul, valódi arcát.

Az SS-ek mindenható „capo” helytartója

Írás nem tudja visszaadni mindazokat a szörnyűséges gaztetteket, amelyeket Fábián Béla a lágerben, deportált társaival szemben végbevitt. Ez a renegát már megérkezésekor az SS-ek kegyébe volt ajánlva, s tőlük kapta a legkülönbözőbb megbízásokat. Hosszú időn keresztül a birkenauai úgynevezett „cigányláger” VII. számú blokkjában elhelyezett élelmezési raktár főnöke és Blockältester-i rangban „capo” volt. Ebben a beosztásban a gondjaira volt bízva az élelmiszerek elosztása. Vallomások tucatjai bizonyítják, hogy még a rendkívül szegényes, nyomorúságos kosztból is rengeteget ellopott, részben saját céljaira felhasználta, részben eladta azoknak, akik valamivel fizetni tudtak neki. Ugyanakkor a nagy nyomorúságban élő és az éhhalál küszöbén álló deportáltakat, akik

a barak háta mögé seprert szemétként lévő élelmiszerhulladékért könyörögtek neki, nemcsak a legdurvábban elzavarta, hanem számos esetben bottal, csákánynyéllel agyba-főbe verte.

Lássunk néhányat azokból a bizonyítékokból, amelyek Fábián Bélának, a német fasiszták szeggyentelen kiszolgálójának gaztetteire vonatkoznak. Ezek a vallomások főként magyar-zsidó testvéreinktől származnak. De itt, Izraelben, tudomásunk van arról, hogy Francia-, Cseh-, Lengyel- és más-oroszországi zsidók is hasonló bizonyítékokkal rendelkeznek.

Csernovitz Jenő, aki tudomásunk szerint ma is Magyarországon, Budapesten él, így nyilatkozott személyes tapasztalatairól:

„1944 júliusában a sárvári internálótáborból kerültem ki a birkenau-i lágerbe. Itt fürdés után, mielőtt a csikos ruhát megkaptuk volna, megjelent közöttünk csikos ruhában, karszalaggal mint Blockältester, Dr. Fábián Béla és megkérdezte tőlünk, hogy honnan jöttünk. Majd miután szintén megkaptuk a csikos ruhát, felvonultunk a 15. vagy 16. sz. Block elé a cigánylágerbe, itt

elénk állt a Lagerältesterrel együtt Dr. Fábian és a következő beszédet intézte hozzánk: Nézzék meg jól a Blockot, itt az ajtón bemennek, a hátsó ajtón mennek ki. Most még van idejük, hogy a náluk lévő, akár a szájukban eldugva tartott aranytárgyakat odaadják, mert bent átvilágítják őket és aki-nél valamit is találnak, az — és itt a közelében álló foglyot a kezében lévő hajlitott, rövid bottal fejbevágta, az illető fogoly, akit Takácsnak hívtak, azonnal összeesett — így jár, vagy még agyon is lövik. Én azután a 25. sz. Blockba kerültem ahonnan kijártam kertészkedni és így sokszor volt alkalmam látni (majdnem naponta) Dr. Fábian Blockältestert, a Lagerältester és a Blokführer társaságában, amikor is rövid, hajlitott botjával ott ütötte-verte az embereket, ahol érte. Egy alkalommal, amikor lengyel zsidók mentek az ebédért, annyira összeverte őket, hogy nem voltak képesek elhozni ebédjüket.”

Gergely Zsigmond is egyike azoknak a Magyarországról elhurcolt zsidóknak, akiknek alkalmuk volt a táborban megismerkedni Fábian Bélával. Idézünk nyilatkozatából:
„1944 júliusában gerültem Auschwitz-

Birkenau lágerbe, mint deportált. A mellettem levő barakban Dr. Fábian Béla mint Blockältester működött. Mint ilyen ő volt a fő ételelosztó. . . Személyesen tapasztaltam, hogy a blockban lévőek számára hozott ételek egy részét elvonta az éhezőtől és azt olyanoknak juttatta, akik az ő baráti köréhez tartoztak, vagy akiktől valami előnyt remélt. A blockban lévőekkel komiszul bánt és durván, úgy beszélt velük, mint a kutyákkal és nem egyszer láttam, hogy deportált társát ütlelte.

1944 júliustól novemberig voltunk együtt Auschwitz-Birkenauban, majd innen Ohrdruf (Thüringia) mellett lévő táborba kerültünk. Itt ugyancsak „capo” beosztást biztosított a maga részére és ugyanúgy bánt a barakjában lévőekkel, mint ahogy fentebb előadtam. Itt a ruharaktár kezelése is az ő hatáskörébe tartozott. Nagy hideg volt, én fizikailag teljesen le voltam romolva, csak a csikos fegyencruha és egy fapapucs volt az öltözetem. Össze-vissza voltam verve, sebesült voltam testem több részén. Könyörögtem Dr. Fábian Bélának, hogy adjon valami ruhát, hogy megmeneküljek a megfagyástól.

Dr. Fábíán Béla ridegen és durván elutasított.”

És vajon mit tud szólni Fábíán Béla, ez az állítólagos korrekt úriember **Sirota Sándor** főkántornak (Budapest, II. Frankel Leó utca 49. szám alatti lakos) a vallomásához, amelyet a Budapesti Izraelita Hitközség vezetői jelenlétében tett:

„1944 december közepén Buchenwaldból Ohrdrufba kerültem, mint Häftling. Ott tudomásomra jutott, hogy a mellettem lévő barakkban tartózkodik Dr. Fábíán Béla, volt országgyűlési képviselő, aki az első világháborúban a 38-as gyalogezredben bajtársam volt. Azt is megtudtam, hogy Dr. Fábíán Béla a táborban, mint Blockältester szerepél és kivételes helyzetet élvez. Azt gondoltam, hogy tudok tőle egy kis kenyéret szerezni.

Amikor átmentem Dr. Fábíán Bélához és megszólítottam: „Béla, tekintve, hogy te ilyen kedvező helyzetben vagy és én ilyen nyomorúságos helyzetben vagyok, nem tudnál engem segíteni és nekem egy kis kenyéret adni?” Dr. Fábíán Béla azt felelte: „Mi kell neked, kenyér?” — és nyomdafestéket

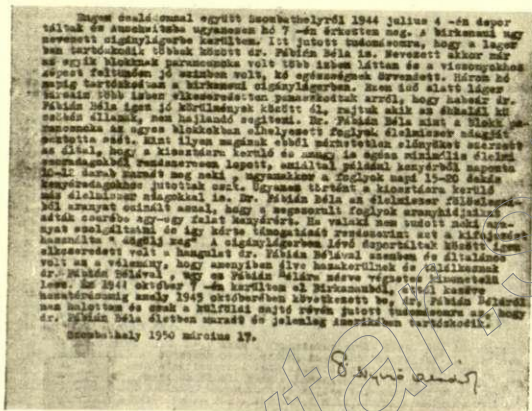
nem tűrő kifejezésekkel illetett. A legenyhébb kifejezések anyámat szidalmazták.

Nem akartam hinni füleimnek, hogy valaki, akivel együtt dolgoztam a Hadviseltek Bizottságában is, ilyen módon viselkedjek egy volt bajtársával és jó ismerősével.

Amikor visszatértem fogolytársaim közé és elmondtam az esetet többeknek, közöttük Hirsch Imrének is, mind azt felelték: „Örülj, hogy nem vert meg, mert voltak olyanok, akik hasonló kéréssel fordultak hozzá és azokat megverte.”

Fábíán Bélának az Auschwitz-i táborban végbevitt embertelenségeit személyesen tapasztalta **Dr. Nyirő Aladár** is, aki a háború után a Szombathelyi Megyei Kórház orvosa lett. Nyirő doktor tanúja volt annak, hogy Fábíán, mint raktárfőnök rendszeresen ellopta a deportáltak ételmét és az így gyűjtött ételmiszerből a szó szoros értelmében aranyat csinált: a megszorult foglyok ugyanis a fogukról leszedett aranyukat adták neki egy-egy falat üres kenyérért. Ha valaki már nem tudott mit felajánlani és mégis merészlenni kért a hulladékból, azt Fábíán durván és szívtelenül elutasította: „Dögölj meg”.

Ugyanerről nyilatkozott Dr. Bencze József orvos is: „Én családommal együtt a sárvári internáló táborból 1944 évi július hó 7.-én érkeztem Auschwitzba. Az ugynevezett cigánylágérbe helyeztek el bennünket Birke-

Részlet Dr. Nyíró Aladár orvos nyilatkozatából.

nauban. Itt tartózkodtam szeptember közepéig. Ez alatt az idő alatt bőségesen alkalmam nyílt a következőket hallani: Dr. Fábián volt országgyűlési képviselő szintén a cigánylágérben van, de roppant nagy úr, az

ötös, vagy hetes block funkcionáriusa, nagyszerűen él, jól megy a dolga és az SS-ek előtt is nagy a tekintélye, sőt Herr Abgeordneternek szólítják. Társaimtól hallottam, hogy mindennel bőségesen el van látva és hallottam azt is, hogy a deportáltak kiszedik szájukból az aranyfogakat, mert Dr. Fábiántól ezért kenyeret és ételmet lehet kapni.

Megérkezésem után olyan szörnyű lelkiállapotban voltam, hogy ennek hatására 10 napon keresztül nem volt székletem. Ez olyan súlyos beteggé tett, hogy sárgaságot kaptam és már alig volt jártányi erőm. Tamas fiam szeretett volna gyógyszert szerezni, de erre mód nem volt. Ujpesti orvos ismerőseim (dr. Vértés és Kühratin ujpesti gyógyszerész) azt tanácsolták, hogy forduljak Fábiánhoz, mert ő bővelkedik mindenféle gyógyszerekkel. Fiam kétségbe esetten ment hozzá és elmondta állapotomat, aztán majdnem sírva jött hozzám és elmondotta, hogy Dr. Fábián elutasította, gyógyszert nem adott, mire ő könyörgésre fogta a dolgot, hogy apja meghal, — erre (amint fiam nekem elbeszélte) Fábián azt válaszolta: dögöljön meg, egy büdös zsidóval kevesebb

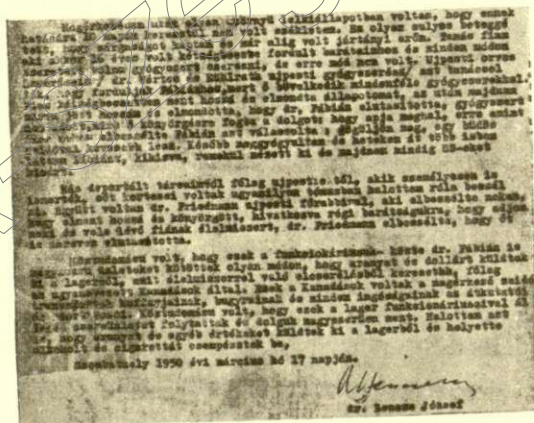
lesz. Később meggyógyultam és heteken át több ízben láttam Fábiánt, kihívva, remekül nézett ki és majdnem mindig SS-eket kísért.

Más deportált társaimtól főleg újpestiek-től, akik személyesen is ismerték, sőt kortesei voltak, ugyanilyen tónusban hallottam róla beszélni. Együtt voltam dr. Friedmann újpesti főorossal, aki elbeszélte nekem, hogy elment hozzá és könyörgött, hivatkozva régi barátságukra, hogy adjon neki és velelévő fiának élelmiszert, dr. Friedmann elbeszélte, hogy őt is mereven elutasította.

Kötudomású volt, hogy ezek a funkcionáriusok — közte dr. Fábián is — nagyszerű üzleteket kötöttek olyan módon, hogy aranyat és dollárt küldtek ki a lágerből, amit élelmiszerral való elcserélésből kerestek, főleg az úgynevezett Kanadások által. Ezek a Kanadások voltak a megérkező zsidó transzportok kofferjainak, bugyrainak és minden ingóságainak az átkutatói és szortírozói. Kötudomású volt, hogy ezek a láger funkcionáriusaival állandó csereüzletet folytattak és dolguk nagyszerűen ment. Hallottam azt is, hogy aranyat és egyéb értékeket

küldtek ki a lágerből és helyette alkoholt és cigarettát csempészték be.

Volt deportált társai arra is jól emlékeznek, hogy Fábián Béla, az SS-eknek ez a tolvaj kiszolgálója, nemcsak az élelmisze-

Részlet Dr. Bence József orvos nyilatkozatából

rekkel manipulált, hanem súlyosan visszaélt a gondjaira bízott gyógyszerekkel is. Idéznünk egy részletet Dr. Borsa Mihálynak, egykori láger-társának nyilatkozatából:

„Mint Blockältester letéteményese volt

annak a kismennyiségű gyógyszer-készletnek, amelyhez a deportáltak nagy keservesen hozzájutattak és amelyet ő csak azoknak a rászoruló fogolytársainak adott ki, akik sovány kenyéradagjukat neki leadták. Hogy ez a magatartás annak idején mit jelentett, csak azok tudják, akik lakói voltak német koncentrációs lágereknek. Az egésznapos étel kb. 20 dkg komiszkenyérből és kétszer félliter langyos, levesnek csúfolt lötyyből állott. Emellett az ételmezés mellett vettek részt bajtársaim a borzalmas erőkifejtést igénylő vasutépítkezésekben, bányamunkákban, cipekedésben stb. Nem túlzás azt állítani, hogy csak 1 napi kenyéradag elvonása is a leromlott szervezetekben katasztrófát idézhetett elő."

Ez a sötétlelkű capo, náci talpnyaló nem védekezhet azzal, hogy szorult helyzetben szolgáltatta csak ki szerencsétlen társait. Termédek bizonyíték van arra nézve, hogy gaztetteit, a besúgásokat, fogolytársai megkínzását és éheztetését aljas egyéni érdekekből hajtotta végre. Táborba kerülésének első percétől kezdve rendszeresen kapott kívülről csomagokat, ami más deportálnál elkép-

zelhetetlen volt. De nem ez volt az egyetlen kiváltsága, amit a náci szolgálatával kiérdemelt. Számos deportált társa eskü alatt vallotta, hogy Fábian rendszeresen kivihe-tett a lágerből jelentős mennyiségű étel-miszert, s ezekért luxusholmikot vitetett be magának. Társai éhhalála árán is biztosította a maga jó kondícióját, cinkosaival együtt az engedélyezett napi étel-adag többszörösét fogyasztotta el. Hosszú időn keresztül külön szakács főzött a részére.

Mindezek olyannyira közismertek voltak, hogy a háború befejezése után Fábian Béla nem is merészkedett visszatérni Magyarországra. Párisba ment, azonban ott is hamarosan forró lett talpa alatt a talaj. Erről az eseményről tanúskodik **November László**, a Nácizmus Magyarországi Üldözöttei Országos Érdekvédelmi Szervezetének alelnöke:

„1945-ben, mint a francia ellenállási szervezet tagja, Buchenwaldból való szabadulásom után a Magyar Függetlenségi Front volt deportáltak és emigránsok akció-bizottságának titkáráként Párisban dolgoztam. Feladataim közé tartozott a deportáltak

ügyeinek, bejelentéseinek intézése. 1945. június és október 1. között körülbelül 12, különböző nemzetiségű — köztük lengyelek, magyarok, csehek, franciák, — bejelentést tettek Fábíán Béla, deportált viselt dolgaival kapcsolatban. Jegyzőkönyvbe mondták, hogy Fábíán Béla, mint az auschwitz-i cigánytábor capoja működött, s igen sok ember élete tapad a kezéhez. Többek között az egyik apa azt vallotta, hogy fiát — bár nem volt a gázkamra részére kiszemelve — Fábíán más gyerekekkel kicserélte pénzért, ennivalóért és fog-aranyért, és így az ő fia került a gázkamrába. Ezt a műveletet rendszeresen csinálta.

A legállatiasabb módon bánt az ő parancsnoksága alá tartozó deportáltakkal. Egy másik volt deportált jegyzőkönyvbe mondta, hogy Fábíán Béla Németország egy másik táborában szintén capo volt, ahol külön szakács főzött a részére, ezt pedig azért tehetta, mert ő volt az SS-ek bizalmi embere. Minden héten négy-öt embert, akit ismert vagy akiről feltételezte, hogy szervezkedik a náciak ellen, besúgott és ezeket halálra kínozták. Egy másik jegyzőkönyv pedig arról ta-

núskodott, hogy Fábíán Béla maga korbáccsal kinzott halálra egy fiatal deportáltat.

Fábíán Béla ebben az időben Párisban volt és miután meghallotta, hogy ilyen bejelentések folynak ellene, megjelent nálam s előbb fenyegetőleg lépett fel, hogy adjam ki a jegyzőkönyveket és hagyjam abba a vizsgálátot, majd később — amikor látta, hogy így nem érhet célhoz — kérlelni kezdett és meg akart vesztegetni.”

Az ártatlan gyermek vére

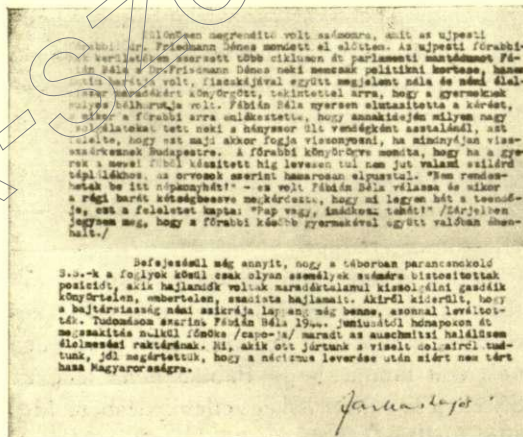
Fábíán Bélának a koncentrációs táborokban végbevitt gáztettei között is külön kell elbírálni a táborban élő ártatlan kisgyermek ellen elkövetett bűncselekményeket. Ezeket a világ minden országának büntető-törvénykönyvei csak egy szóval illetik: gyermekgyilkosság. Azok a deportáltak, — különösen a szerencsés véletlen folytán életben maradt gyerekek — akik a táborban megismerték ezt a szadista capot, egybehangzóan állítják, hogy a táborban ő volt a leggonoszabb ember.

Ime, egy részlet Farkas Lajos újságíró cáfolhatatlanul hiteles vallomásából:

„Különösen megrendítő volt számomra, amit az újpesti főrabbi Dr. Friedmann Dénes mondott el előttem. Az újpesti főrabbi kerületében szerzett több cikluson át parlamenti mandátumot Fábián Béla, s Dr. Friedmann Dénes neki nemcsak politikai kortese, hanem intim barátja volt, fiacskájával együtt megjelent nála és némi élelmiszer-maradékért könyörgött, tekintettel arra, hogy a gyermeknek súlyos bélhurutja volt. Fábián Béla nyersen elutasította a kérést, amikor a főrabbi arra emlékeztette, hogy annakidején milyen nagy szolgálatokat tett neki, s hány-szor ült vendégként asztalánál, azt felelte, hogy ezt majd akkor fogja viszonyozni, ha mindnyájan visszaérkeznek Budapestre. A főrabbi könyörögve mondta, hogy ha a gyerek mezei fűből készített hig leveesen túl, nem jut valami szilárd táplálékhoz, az orvosok szerint hamarosan elpusztul. „Nem rendezhetek be itt népkonyhát!” — ez volt Fábián Béla válasza és mikor a régi barát kétségbeesve megkérdezte, hogy mi legyen hát a teendője, ezt a feleletet kapta: „Pap vagy, imádkozz tehát!” (Zárjelben jegyzem meg, hogy a főrabbi később gyermekével együtt valóban éhenhalt.)

imádkozz tehát!” (Zárjelben jegyzem meg, hogy a főrabbi később gyermekével együtt valóban éhenhalt.)

Hirsch Imre így vallott erről a főrablőről:

Részletek Farkas Lajos újságíró nyilatkozatából

„1944 december havában Ohrdrufban voltam lágerben, annak a 10-es halálbaraknak nevezett részében. Velem együtt volt Fuchs volt olimpiai bajnok, fiával. Egyszer

fürdeni vitték őket, útközben Fuchs az egyik barak előtt meglátta Dr. Fábián Bélát, aki még Budapestről ismerőse volt. Dr. Fábián akkor annak a baraknak volt a Blockältes-terje. Odament hozzá, hogy fia részére valami ennivalót kérjen tőle. Egy óra múlva tért vissza, félig agyonverve és elmondta, hogy Dr. Fábián verte így össze, sőt szószerint ki is rúgta a blockból, minősíthetetlen szavak kíséretében, mondván neki, hogy hogyan mert odamenni hozzá. Én magam is többször láttam a lágerben, de közvetlenül érintkezésbe nem jutottam vele. Fuchsek elpusztultak Ohdrufban.

Egy másik tanú, **Gergely Nándor**, aki tudomásunk szerint Budapesten a XIX. kerületben Rákóczi-ut 76. szám alatt lakik, annak volt tanúja, hogy Fábián néha még az SS-eken is túltett a kegyetlenkedésben. Idézünk vallomásából:

„1944 július 11-én érkeztem családommal Auschwitzba. Az első napokban nem kaptunk enni. Harmadnap talákoztam Dr. Fábián Bélával, aki csak félig volt csíkos ruhába öltözve és lényegesen jobb testi kondícióban volt, mint a többiek... Kérdeztem,

hogy mi a beosztása, de nem mondotta meg rögtön, csak faggatásra mondotta, hogy a „provianturán” dolgozik. Kértem, hogy 15 éves fiam részére szerezzen bármilyen ennivalót, de ez ellen erélyesen tiltakozott.

Pár hét múlva találkoztam egy fegyenc-társammal akinek penészes kenyérhéja volt, ami Auschwitzban kincsnek számított. Kérdésemre, hogy az honnan volt, elmondta, hogy az SS-ek kenyere megromlott és az egyik SS legény, amikor a penészes kenyereket a szemétdombra dobálták, odadobott neki egyet, mondván: „Friss du Schwein!” („zabálj, te disznó!”). Rögtön odamentem a provianturához és ott találtam Dr. Fábiánt, aki a kenyeret selejtezte. Könyörögtem, hogy dobjon a drotkerítésen túl egy kenyeret, hogy felvehessem, de ő „nem lehet! nem szabad!” válasszal még mélyebbre a szemétdombra dobálta a kenyeret.”

Dr. Fábián Béla, ez a gátlástalan rene-gát nemcsak éhhalálra ítélte és juttatta a szerencsétlen társait és tőle segítséget remélő boldogtalan, csonttá-bőrré aszott kisgyermekket, hanem számtalan esetben a gázkamrákba, s a krematóriumok kemen-

céibe küldte őket. Szemtanuk cáfolhatatlan vallomásai bizonyítják, hogy Fábian személyesen jelölte ki az éjszakánként eltüntendő, vagy elégetésre kerülő deportáltakat. Ezt könnyen tehetette azért, mert a németek nem nevek, személyek szerint, hanem csupán számszerint tartották nyilván azokat, akikkel végezni akartak. A halálraitéltek kiválasztásával és a gázkamrába küldés tényleges kiválogatásával mindenható megbízottjuk, Fábian Béla volt megbízva. S ő azután bőségesen élt a lehetőséggel, hogy élet és halál korlátlan ura. Pénzért, aranyért lehetett megvásárolni nála az életet — már aki még rendelkezett valami elrejtett értéktárggyal. Számos esetben megcsinálta ez a vérkufár, hogy a fasiszta orvosok által kiszuperált és gázkamrára ítélt betegek közül azokat, akik meg tudták vesztegetni, kieserélte és helyettük egészséges gyermekeket küldött a halálba.

Éppen ezért teljesen igazat kell adnunk a „HATIKVA”-nak, amely 1952 február 1-i számában így kommentálta egy izraeli zsidó capo elítélését:

„Akasztófa és Bizottmány.

Egy zsidó capo felett mondott ítéletet a független izraeli törvényszék. A capo gyilkolt, sorstársait kizárta és fosztogatta, zsarolta őket, egy német-náci koncentrációs táborban. Megerdemli sorsát. Aki kiszolgáltatott rabtól vagy kizár, aki elrabolja szegényes ruhadarabját és kizsarolja moslék-ebédjét, az akasztófát érdemel. Nincs itt különbség zsidó vagy nem-zsidó között. A zsidó capot, ha rábizonyítják a gyilkosság vádját, éppenúgy fel kell kötni, mint a nem-zsidót. Az Izraeli Törvényszék bírái nem féltek kimondani ezt az igazságot és halálos ítéletet mondtak egy zsidó capo felett. De nem igazság az, hogy amíg Izraelben akadnak bírák, akik a háborus bűnösöket nem engedik futni, hanem elítélik őket, addig az Egyesült Államokban havi fizetést juttatnak egy zsidó caponak — államkasszából. Fábian Béláról van szó, aki a birkenau-i Cigánylager élelmezési írnoka és véreskezű capoja volt, zsidókat gyilkolt és zsidókat kizárta, zsidók értékeit rabolta el és vitamin-mentes rabkosztjukkal kereskedett. Ez az ember szabadon jár New Yorkban, állami fizetést híz és tagja lehet annak az amerikai Nemzeti

Bizottmánynak, amelyben egy-két becsületes úr is helyet foglal. A Cigányláger capoja vigan purifikálhat, a gyikos és rabló „igazság”-ról beszélhet, rádióban és sajtóban. Fábíán Bélának pedig a börtönben volna a helye, nem a Bizottmány bársonyszékében.”

Nincs helye becsületes emberek között!

Sajnos, Fábíán Béla mind a mai napig nem nyerte el méltó büntetését. Még sokak előtt el tudja titkolni szégyenteljes multját, s évek óta tetszeleg a demokrácia apostolának, a feddhetetlen erkölcsű közéleti férfúnak mezében. Jár, kel a világban, különféle bizottságokat szervez, nagyhangu nyilatkozatokat tesz, tisztességes emberek asztalánál foglal helyet, pedig homlokán letörölhetetlenül ott van a testvérgyilkosok szégyenbélyege. Nem átal naphosszat szónoklatokat mondani, cikkeket írogatni erkölcsről és jogról, kitanítani a demokráciára másokat. Ahhoz sohasem volt mersze, hogy volt áldozatainak a szemébe nézzen. Izraelbe a lábát sem meri betenni. Elegendő bizonyíték van a kezünkben, hogy nyíltan kimondjuk: Fábíán

bián Béla az utóbbi években sem tagadta meg önmagát, ma is ugyanazok az „elvek” vezérlik, mint csaló ügyvéd korában, vagy amikor tolvaj láger raktárnokként és az SS-ek gyilkos kiszolgálójaként működött.

Nem ártana, ha az illetékes kormányfériak alaposabban utánanéznének Fábíán közismert valuta-üzleteinek. Bizonyára az is sokakat érdekelne, hogyan tudott ez a véreskezű kufár, busás anyagi haszon ellenében, különféle kétes személyeknek bevándorlási engedélyeket szerezni az Amerikai Egyesült Államokba.

Az pedig egyenesen felháborítja a fasismus minden volt üldözöttjét, minden igaz demokratát, hogy ez a fasiszta bérenc olyan szervezetben vezérkedhet, mint a „Volt Magyar Politikai Foglyok Szövetsége”. Fábíán Béla ma is nyíltan a szélső-jobboldali fasiszta elemekkel és szervezeteikkel tart legszorosabb kapcsolatokat, nem is nagyon titkolja, hogy egyhúron pendül a magyar fasiszta emigráció vezéralakjaival. Olyan hirhedt figurákkal, mint Zákó András nyilaskeresztes tábornok és Szeleczky Zita „művésznő”, a nyilasok üdvöskéje. Hát már elfeledte volna

a világ, hogy annakidején ezek a Zákó Andrások száz- és százezer magyar zsidót hurcoltattak el a hitleri gázkamrákba és százával végezték ki az ártatlan embereket a Duna-parton?

De mi nem felejtünk!

És azt is számontartjuk, hogy Fábian Béla, a horogkeresztesek és nyilaskeresztesek tegnapi gyilkos kiszolgálója ma ugyanezeknek a fasiszta kalandoroknak szállítja jó pénzért az emigrációs ifjúságot, hogy felhasználják ezeket a fiatalokat különféle kalandor terveik megvalósítására, a béke elleni akna-munkára. Fábian jól tudja, hogy a kémkedésre beszervezett fiatalokat a biztos halálba küldik. Ám őt mindez egy percig sem aggasztja. Évtizedek óta emberérettel kereskedik, s mint mindenkor, most is csak személyes jóléte, további karrierje érdekli.

Mi jól tudjuk, hogy Fábian Béla és elvbarátai, a nyilas csőcselék mögött az egykori hitleraj olyan szörnyetegei állnak, mint Oberländer bonni miniszter, a sokszázszoros tömeggyilkos. Az ő barátságuk és anyagi támogatásuk révén tud még ideig-óráig a fel-

színen maradni. De az Oberländerek órája ütött már!

Azok az emberek, akik oly sokat szenvedtek a Gestapó kínzókamráiban, a náci halál-táborokban, nem fogják tűrni, hogy egyesek megpróbálják visszahozni a fasiszmust és új háborút zúditani a sokat szenvedett emberiségre.

Fábian Bélának is el kell nyernie végre méltó büntetését!

Tisztességes emberek ne álljanak szóba, és ne üljenek le egy asztalhoz ezzel az áruzóval. Becsületes ember ne fogjon vele kezét, soha ne feledje: ezekhez a kezekhez vér tapad!

Fábian Béla életében megcsalt mindenkit. Galádul megcsalta zsidó testvéreit, megcsalta a hozzá forduló klienseket, megcsalta azokat, akik jóhiszeműen pályafutását egyengették. Legjobban mindig azokat csalta meg, akik hittek neki.

Az ártatlan meggyilkoltak vérért ne feledjük!

